

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Crucis effigiem, & nominis Jesu figuram, ubi occurerit, aliqua pietatis significatione venerari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

bitu Statua, ibidem in Ecclesia majore, ingenti mortalium undique affluentium concursu colitur, & multis in dies singulos divinis beneficijs ac miraculis inclarescit.

Neque omittenda videtur hoc loco, cujusdam è nostris Patribus (qui anno Domini 1653. Ossunæ in Hispania obiit) in Virginis Matris solitudine recolenda (sive, eâ ejus moestitiâ quâ triduum mortis filij sui, velut desolata & omni desolata solatio traduxit) pia ac solers industria. Qui nempe in templo Societatis nostræ, Beatæ Virgini aram cum Statua eo titulo erexit, eamque religionem festivâ celebritate, Indulgentijs, aliisque artibus exornare, augere, ac propagare instituit.

Ad aliquod igitur ejusmodi, seu passionis Filij, seu Matris compatiens Sodalitium, pro sua adversus Christi passionem reverentia (addo, & pro loci aliorumque adjunctorum opportunitate) adjungi poterit cliens atque amator Crucifixi. Nam & Matris dolores omnino specialem ad Nati tormenta respectum habent; & ipsi Christo jucundissimum est, acerbos Matris suæ luctus crebrò recogitari, & piâ quadam condolentiâ celebrari: uti postea demonstrabitur.

§. 2.

Crucis effigiem, & nominis IESU figuram, ubi occurrerit, aliquâ pietatis significatione venerari.

Crucem in trivjs aliisque locis publicè prostantem signo aliquo venerationis prosequi, Christiani officij nonnulla pars est; & apud plerosque recepti moris esse videtur. Addimus modò, non tantùm crucis aut Crucifixi effigiem, ubi occurrerit, piè salutandam ac venerandam, sed etiam nominis IESU figuram, uti passim vel auro aut coloribus expressa, vel marmori aut saxi insculpta ad venerationem proponitur, simili officio prosequendam.

Hæc

Hæc enim etiam (si attendimus) monumentum quoddam est passionis Christi: sive quod in ea in modum crucis effectus apex, aut etiam infernè adjecti clavi, ejusdem passionis memoriam intuentium sensibus ingerunt: sive quod vel ipsa salutaris nominis significatio (etsi occultiori ratione) Salvatoris cruciatuum nos admonet; quippe qui non nisi per passionem & mortem, tanti nominis vim ac dignitatem, aut promeruerit aut præstiterit; eoque nomine sibi imposito, ipsam quoque pro nobis moriendi legem atque obligationem unà sibi imponi senserit.

Atque ad eandem vim atque energiam in JESU inclusam nomine exactiùs explicandam, congruà ratione dicemus, hæc quæ memoravi passionis Christi symbola; jam passim adjici solere.

Sanè sacrosancto Jesu nomini, apicis loco, crucem superimponendi, vetustior paulò & ab aliquot sæculis recepta consuetudo est: ex eo fortassis primùm exorta; quòd ad id temporis nomen illud Gothicis literis exarari soleret, ita ut medium elementum esset aspirationis litera, superiori ejus literæ parte, ex Gothica pingendi ratione, ab alijs literis paulùm extante, & in altum surrecta; cujus rei plurimò hodièque supersunt exempla. Ferturque hac ipsà literarum formà descriptum fuisse id JESU nomen, quod autò pictum & aureis radijs incinctum (re id temporis novà & insolitâ, sed in usum deinceps passim receptâ) adorandum populis proponebatur. S. Bernardinus Senensis: uti nos quoque in vetustis quibusdâ ejus Sancti iconibus observavimus.

Cùm autem nomini ita descripto, virgula aliqua supernè, veluti compendij nota, de more adjiceretur; fiebat, ut eâ virgulâ in extantem illam medij elementi portionem incidente, eamque ex transverso secante, crux non obscure representaretur. Quem usum postea, etiam cùm conventis, seu Romanis, literis nomen JESU pingendi mos in-

*Præloq. ad
Martyr.
Francisc.*

luit, retineri placuerit; cruce, etiam distinctius expressâ, & ex medio elemento (sive id Latina aspiratio est, ex vulgi sensu; sive, ex doctiorum sententiâ, ea vocalis, quæ in Jesu nomine Græcè scripto secundum locum obtinet) evidentiùs prominente.

Aldus Manutius: sensor apud Nigr.

Cui suspitioni favere videtur Julius Nigronus noster, dum nomini JESU docet præponi crucem, pro apice seu nota compendij: quam tamen observat non semper fuisse in nomine S. Bernardini.

In reg. com. p. 3. lit. n. 55.

Quod porrò ad clavos postea adjectos attinet; tradit idem autor, S. Ignatium P. N. eidem nomini (quod nempe suæ familiæ tanquam insigne esse voluit) subjecisse tres clavos Dominicæ passionis. Sive id fecerit ad expressiorem Christi cruciatuum repræsentationem; sive ut id esset religiosæ vitæ ac mortificationis symbolum; atque, ut intelligeremus, inquit Nigronus, militantibus nobis sub illo vexillo, ferendam esse crucem mortificationis, & perpetiendos clavos laborum & dolorum pro Christo, usque ad vulnera, sanguinis effusionem, & mortem. Cùm & alioqui per eosdem clavos aptè significentur tria illa vota, quæ Religiosi statûs quasi substantiam constituunt; ut ampliùs infra, aliâ occasione declarabitur.

Igitur plurium Sanctorum exemplo (& nominatim Juliani Anachorætæ, qui, id attestante Beato Ephrem in ejus vita, nomen hoc ubicunque reperiebat, lacrymis aspergebat & quasi obliterabat) usitatam illam nominis JESU figuram pio animi sensu cultûque congruo prosequamur; neque eam utcumque, velut Salvatoris & salutis insigne, aspicimus, verùm etiam ut mortis Christi monumentum & velut quandam cruciatuum ejus imaginem deveneremur atque osculemur.